

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

Tweede jaargang (verschijnt maandelijks)

nummer 16, april 2008

Redactie : M.M. van der Slikke

Per adres : Dotterlei 735, 2906 BR Capelle aan den IJssel

e-mail : slikke@versatel.nl

INLEIDING

Geliefde familie,

Het doet ons een genoegen jullie te kunnen mededelen dat er al tientallen in onze familie zijn die zich hebben aangemeld voor “**onze familiesite**” www.familievanderslikke.nl.

De eerste die zich hebben aangemeld waren **Marco en Lenette van der Slikke-Seip**. Zij hadden zich binnen enkele uren, nadat de nieuwsbrief was uitgebracht, hun familieblad al ingevuld en zelfs met een foto naar ons gemaïld. Leuk zo’n enthousiasme.

Allen die zich hebben laten registreren en aangemeld vinden de site geweldig. Bijna dagelijks ontvangen **Ariën en Marieke Roozendaal-van der Slikke** mails met familiebladen en informatie die zij dan weer op onze familiesite zetten. Sommige familiebladen bevatten zelfs foto’s van hun gezinnetje.

Heb je je nog niet aangemeld, doe het dan zo snel mogelijk. Want op de site vind je allerlei nuttige informatie zoals woon- en mailadressen, telefoonnummers, kalender met verjaardagen, trouwdata, alle uitgegeven nieuwsbrieven, laatste nieuws, gastenboek etc. Te veel om op te noemen. Enne. . . , heb je het gezien, laat ons via het gastenboek weten wat je ervan vindt. Maar heb je suggesties, laat ons dat ook weten.

Verder verzoeken wij jullie allemaal om de gegevens te controleren die op de familiebladen staan. In het bijzonder van **Opa en Oma van der Slikke-Don (00-00-00)**. Zit er een fout in of ontbreekt een gegeven, even een mailtje naar a.roozendaal@solcon.nl en **Ariën en Marieke** zorgen er voor dat dit wordt gecorrigeerd en/of aangevuld.

Het is ook onze bedoeling om op het familieblad van **Opa en Oma van der Slikke-Don** hun trouwfoto te plaatsen, maar die hebben wij niet. Daarom ons verzoek, wil degene die over deze foto beschikt contact op nemen met ons slikke@versatel.nl

Bij voorbaat onze hartelijke dank.

In de rubriek “Jeugdherinneringen” vind je het vervolg van **(tante) Elisabeth Mudde-van der Slikke**. Verder een bijdrage van **Marten Gerrets** en daarnaast de gebruikelijke rubrieken.

Tenslotte vragen wij jullie extra aandacht voor de rubriek **GEBOORTE**.

Ook nu wensen wij jullie weer veel leesplezier.

ZIEKENHOEKJE

Allereerst beginnen wij deze rubriek met een mailtje van **(tante) Hanna** die wij op 11 april j.l. hebben ontvangen.

Lieve familie,

Even een berichtje voor de nieuwsbrief, van middag weer voor controle naar het ziekenhuis geweest en ik mag weer 3 maanden wegblijven.

Wat onderscheid mij van zoveel al denk ik dan alleen maar aan Cock!

Allemaal een warme groet van mij.

(Tante) Hanna

(Tante) Hanna, het is fijn om te horen dat je weer 3 maanden mag wegblijven. Wij begrijpen dat er zorgen blijven. Ook van **(tante) Klazien** hebben wij begrepen dat het halen en brengen is. Zoals al vele malen door ons is opgemerkt, het is onze wens en bede dat jullie beide je zorgen mag opdragen een **Hem** die het wel kan maken. Tot nu toe heeft **Hij** bewezen te zijn een horend en verhorend God die niet beschaamd.

In het ziekenhoekje hebben wij tot nu toe altijd iets gemeld van anderen. Nu eens iets van onszelf. Namelijk over **(tante) Sophia**.

Op vrijdag 4 april gingen wij **[(ome) Maarten en (tante) Sophia]** een eindje fietsen. Het was redelijk weer dus door het Schollebos in Capelle aan den IJssel. Doordat **(tante) Sophia** even haar aandacht niet bij het verkeer hield botste zij op een andere fietser met als gevolg een valpartij. Aanvankelijk leek het mee te vallen maar toch even naar de EHBO gegaan van het IJssellandziekenhuis. Daar bleek dat de pols lelijk gebroken was. Toch heeft de arts geprobeerd de pols goed te zetten maar dat is niet gelukt. Het gevolg hiervan is dat **(tante) Sophia** maandag 7 april is geopereerd aan haar pols omdat een stalen plaatje op het spaakbeen moest worden bevestigd. Inmiddels mocht op 14 april het gips eraf. Maar de arts deed wel mee dat het nog wel 16 tot 20 weken kan duren voordat alles weer goed functioneert.

Voor het overige hebben wij geen nieuws c.q. mededelingen voor het “Ziekenhoekje” ontvangen..

Wij gaan ervan uit dat als er iets te melden valt, dit door jullie aan ons “redactie van de nieuwsbrief” zal melden.

GEBOORTE

Allereerst werden wij zondagnacht om 01.30 uur uit het IJssellandziekenhuis gebeld door onze dochter **Marieke Roozendaal-van der Slikke**. Zij deed ons mee dat zij zojuist was bevallen van een gezonde dochter. Alles was goed verlopen maar omdat het vruchtwater was verontreinigd door ontlasting van de baby moest zij toch even naar het ziekenhuis. De baby woog 3775gram en haar doopnaam is **Leah Sophia**.

Inmiddels is **Marieke** weer thuis.

Ariën en Marieke, via deze nieuwsbrief feliciteren wij jullie van harte met de geboorte van **Leah**. Een rijkelui wens is bij jullie vervuld. Eerst een zoon en nu een dochter.

Wij wensen dat jullie beide kinderen, **Aron en Leah**, in goede gezondheid mogen opgroeien maar bovenal naar **Gods Woord**. In de volgende nieuwsbrief hopen wij het geboortekaartje op te kunnen nemen.

Op 5 april j.l. kregen wij de volgende mail van **Arie en Marion de Waard-Schipper**.

Best Oom Maarten,

Wij zouden voortaan ook graag een nieuwsbrief willen ontvangen van de Slikkertjes-Nieuwsbrief. Ons e-mail adres is : ariedewaard.88@gmail.com

Verder verwachten Marion (en ik natuurlijk ook) binnenkort een kleintje, dan hopen we dit ook direct aan u door te geven, zodat u dit misschien in de nieuwsbrief zou kunnen zetten.

Met vriendelijke groet,
Arie & Marion de Waard

Op 14 april kregen wij van **(tante) Hanna** aansluitend op dit bericht de volgende mail.

Lieve familie,

Bij Arie en Marion is een zoontje geboren en zij noemen het Jesse. Het is wel erg zorgelijk geweest daar Jesse een hartstilstand had. Op een gegeven moment stonden er 3 ambulances voor de deur en Jesse werd met loeiende sirenes naar het Amphiaziekenhuis te Breda gebracht omdat er dichterbij geen plaats was. Marion moest ook naar het ziekenhuis vanwege hevig bloedverlies.

Marion en Jesse moeten deze week nog in het ziekenhuis blijven.

Hun thuisadres is:

Van Duyvenvoordelaan 28,
3341 GN Hendrik Ido Ambacht.

Groetjes,
(tante) Hanna

In onze familie vinden wij het haast gewoon als een kindje geboren wordt en dat alles als vanzelf goed gaat . Nu blijkt het dat het ook anders kan gaan. **Arie en Marion** zullen best wel een paar zeer spannende uren hebben doorgemaakt en uiteindelijk zeer dankbaar zijn dat beide moeder en kind in deze gespaard zijn.

Wij zijn dan ook met hun dankbaar en feliciteren hun van harte met de geboorte van **Jesse**. Hopelijk mogen zij spoedig naar huis. Verder kijken wij uit naar het geboortekaartje zodat wij die in de volgende nieuwsbrief kunnen opnemen.

Nog een mailtje

Verder hebben wij nog een berichtje gekregen van een nicht die in blijde verwachting is en wel van **Mario en Naomi Klomp-van Krimpen**. Hier komt het.

Hallo oom Maarten en tante Fia,

Wij, Mario en Naomi Klomp-van Krimpen hebben een nieuwtje voor de nieuwsbrief! Wij krijgen, als alles goed, gaat begin oktober ons derde kindje. Het is dit keer spontaan gekomen, en dat is bij ons niet zo vanzelfsprekend. Immers kon het eerst het alleen maar met medicijnen en nu zo onverwachts. U kunt begrijpen dat wij er erg blij mee zijn!!!

Groetjes van Mario, Naomi, Rosalie en Levi Klomp

Mario en Naomi, ook jullie van harte gefeliciteerd met deze blijde mare. En natuurlijk ook **Rosalie en Levi**. Wij hopen dat het allemaal goed mag verlopen en wij hopen te zijner tijd een geboortekaartje van jullie te mogen ontvangen.

Zoals wij dat de vorige keer hebben aangehaald, in de wandelgangen hebben wij gehoord dat er binnen onze familie nog meer gezinnen zijn waar een baby'tje wordt verwacht. Wij zijn daar achteraan gegaan en nu blijkt dat de volgende gezinnen in blijde verwachting zijn.

- **Maurits en Corien Vlot-Mudde** eind april;
- **Carlo en Jannie van Krimpen-Koelewijn** in september en tenslotte
- **Stefan en Hannah van Krimpen-de Boer** eveneens in september.

Allen natuurlijk van harte gefeliciteerd. Ook voor jullie breekt een drukke en spannende tijd aan. Wij wensen jullie toe dat het allemaal maar goed mag verlopen. En is de baby daar, stuur ons dan een kaartje, dan kunnen wij die opnemen in de nieuwsbrief. Wij hebben ervaren dat dit zeer gewaardeerd wordt.

BIJDRAGE VAN MARTEN GERRETS

Marten's bijdrage bestaat uit twee delen. Om het nieuwsblad niet te uitgebreid te maken hebben wij dan ook besloten zijn bijdrage in tweeën te knippen. Het eerste deel van zijn bijdrage betreft zijn belevenissen met **Oma van der Slikke**, met name van Oma's laatste paar jaren. Het tweede deel gaat meer over hemzelf, dus dat bewaren wij voor de volgende nieuwsbrief. Wij zijn er vanuit gegaan dat **Marten** hiertegen geen bezwaren heeft.

Beste familie,

Allereerst Jurian bedankt voor het doorgeven van de schrijfpennen. Pas na hem te hebben ontvangen blijkt wel hoe moeilijk het is om iemand uit te kiezen. Eigenlijk kom ik er niet goed uit, in gedachten heb ik de pen wel 10 keer uitgedeeld. Maar ja, omdat er maar één pen mag worden doorgegeven en ik vind dat er na 2 neven weer een nicht aan de beurt is, geef ik hem aan Aline van Ginkel - van der Slikke. Ze woonde tot 2 keer toe heel dicht bij ons (Minoeserf en Merellaan te Capelle a.d. IJssel), maar is toen met haar ouders naar de Veluwe verhuisd. Ik weet niet zoveel van haar, en ben dus benieuwd hoe met haar en haar familie vergaat!!

Ik ben Marten Gerrets (gedoopt Marinus Maarten - één van de), geboren 1 november 1978, 2e zoon uit het huwelijk van Guus en Bartelien Gerrets - van der Slikke. Mijn broers en zussen zijn in volgorde van jong naar oud: Jaco Schippers, Arend, Gustaaf, Bettine, Hugo,

Daniel, Sofieke, Laurens en Matthias Gerrets. In 2002 ben ik getrouwd met Janneke Struijk, en wij mochten tot op heden 2 kinderen ontvangen: Linde (augustus 2003) en Rutger (augustus 2007).

In mijn dagelijks leven ben ik werkzaam als inkoper bij Verdouw Bouwproducten in Gouda. Janneke werkt 12 uur per week bij College Style in Gouda. Wij wonen in Nieuwerkerk aan den IJssel.

Ik zou mijn hele leven kunnen schetsen zoals meerderen doen, maar het ligt meer in mijn hart om te vertellen wat ik mee mocht maken met oma van der Slikke, en wat mij, niet minder na haar overlijden, nog altijd in liefde aan haar doet terugdenken.

Op de leeftijd van 18 jaar ben ik in Moordrecht 'op mezelf' gaan wonen. Dat was voor mij dichterbij mijn werk, maar belangrijker: Ik kon me hierdoor onttrekken aan het gezag van thuis, van de kerk, van de dienst van de Heere. Ik denk dat velen van mijn neven en wellicht ook nichten dit helaas wel herkennen. Juist in dat jaar kwam oma van der Slikke op bed te liggen, het moet in 1997 zijn geweest, en er werd zelfs gevreesd dat zij niet lang meer te leven zou hebben. Omdat ik oma toch nog graag een keer wilde zien voor zij zou komen te overlijden, ben ik dus op een zaterdagmiddag met openbaar vervoer vanuit Moordrecht naar de Michelangelostraat in Rotterdam gegaan. Met in mijn achterhoofd dat het dus weleens de laatste keer kon zijn dat ik oma zou zien.

Bij oma gekomen, ze lag op bed, hebben we enige tijd gesproken over alledaagse dingen, maar ook over haar ziekte. Ik vroeg haar: "Oma, voor u is sterven toch niet erg, u mag toch geloven dat u een nieuw hart heeft?" Oma antwoordde hierop: "Jongen, ik kan nog niet sterven, want ik heb nog zoveel kleinkinderen waar ik voor moet bidden?" Een andere aanwezige in de slaapkamer van oma zei als reactie hierop: "Jaja, jongens als jij maken oma 's sterfbed nog moeilijk!!" (doelend op mijn leven in 'de wereld'), maar oma stelde mij gerust: "Ik begrijp je wel hoor jongen, want oma komt zelf ook uit de wereld." Ik zal dit bezoek nooit vergeten. Wat heeft oma in dit voorbeeld getoond wat genade vermag!!

Ik schrijf nu ongeveer 2 jaar later. Er is inmiddels veel veranderd in mijn leven. Ik woon weer thuis bij mijn ouders, ik heb verking, ga iedere zondag naar de kerk, en als het kan door de weeks nog 1 of 2 keer. Ik heb als de verloren zoon mogen terugkeren tot de de Heere en Zijn dienst. "En tot zichzelf gekomen zijde...." (Lukas 15:17)

Oma was niet gestorven. Het was op een maandag, in juni. Ik ben naar opa en oma gegaan. Daar heb ik het mogen vertellen aan oma: "Oma, sinds gisteren mag ik weten en verzekert zijn dat de Heere uw gebeden heeft verhoord." Ik heb oma mogen vertellen wat de Heere in mijn leven heeft willen werken en hoe Hij dat deed. Ik heb oma mogen herinneren aan die woorden die zij ooit sprak: "Ik heb nog zoveel kleinkinderen waar ik voor moet bidden." Ik ben sterk bij deze woorden bepaald geweest en mag geloven dat de Heere de gebeden van oma heeft gebruikt. En toen ik dat kreeg te zien kon ik bij oma niet wegblijven, maar moest ik naar haar toe. We hebben hier samen met opa de Heere nog om grootgemaakt. Opa gaf toen ook het boekje mee wat later is uitgedeeld na oma's overlijden, zodat ik kon lezen hoe de Heere oma heeft bekeert.

Toen oma weer in het ziekenhuis (2003) lag, wat haar sterfbed is geworden, zijn Janneke en ik nog op bezoek geweest. De avond dat wij daar waren, was haar laatste avond. Wij wisten dat op dat moment allemaal niet. Ik weet nog goed dat ik zei: "Wat ziet oma er slecht uit", maar diverse andere aanwezigen zeiden dat ze juist beter was dan de dagen ervoor. Ik was de laatste die bij haar wegging. Ik heb in haar oor gefluisterd: "Oma, u heeft vroeger voor mij gebeden, nu zal ik voor u bidden". Ze fluisterde nog terug: "Fijn hoor jongen!!" Mogelijk zijn dit haar laatste woorden geweest, in ieder geval aan iemand van de familie. Ik weet nog hoe ik die avond heb gebeden dat, mocht oma komen te overlijden, ze een ruime ingang zou mogen hebben in de heerlijkheid des Heeren. Om 7 uur 's morgens werd ik door mijn moeder gebeld: Oma is vannacht rond 5 uur gestorven. Eigenlijk was ik niet eens verbaasd. Naar het ons aanziet is oma zonder strijd gestorven. Ik moest denken aan Psalm 127: *"Het is also, dat Hij het Zijn beminden als in den slaap geeft"*.

Die ochtend, op de fiets onderweg naar mijn werk, heb ik de Heere grootgemaakt in mijn hart. Want ik mocht gaan geloven dat, zoals de Heere oma kennelijk als een middel in Zijn hand heeft willen gebruiken om Marten Gerrets aan Zijn voeten te brengen, en niet om hem te verderven, de Heere heeft Marten Gerrets willen gebruiken als een middel om voor zijn stervende oma te bidden, en dit gebed ook kennelijk heeft willen verhoren.

Ik hoop dat het duidelijk is overgekomen. Als ik het teruglees, en nog eens teruglees, dan snappen jullie hopelijk allemaal dat mijn gevoelswaarde rond deze gebeurtenissen nooit op papier is over te brengen.

In blijvende verbondenheid met oma weet ik dan ook dat zij nu mag doen wat we op haar begrafenis ook hebben gezongen:

*Nu hun 't Godd'lijk licht
Straalt in 't aangezicht,
Delen in ons lot,
Eren Abrams God.*

Ik heb van hele tere zaken gesproken en kon dit ook niet met droge ogen doen. Maar juist omdat ze ons aller oma was, meende ik dat dit van groter waarde zou zijn dan mijn levensverhaal, of hoe het nu met mij gaat. Daar wil ik tenslotte ook nog iets kort over zeggen, hoewel ik natuurlijk hoop dat jullie begrijpen dat over mezelf praten niet mijn grootste hobby is.

Marten, tot zover alvast onze hartelijke dank voor je bijdrage. Het is fijn om te lezen hoe jouw ervaringen zijn geweest met **Oma's** laatste levensjaren. Het heeft bij jouw veel indruk gemaakt. Wees daar maar zuinig op. De familie is natuurlijk nieuwsgierig naar het tweede deel van jouw verhaal maar dat is dan voor de volgende nieuwsbrief.

(JEUGD)HERINNERINGEN

Vervolg (tante) Elisabeth.

Hallo lieve allemaal,

De maand is al weer omgevlogen en ik moet mijn belofte nakomen om nog het een en ander te schrijven. Als laatste had ik geschreven dat ik getroost was dat de Heere Zijn lieve woord gegeven heeft. En dat we daar alles in kunnen vinden wat we nodig hebben voor onze ziel. Maar ondanks dat bleef ik toch voelen dat God de zonden niet goed kan keuren en als je dan moet ondervinden dat je elke dag weer zonde doet en alleen maar schulden maakt tegenover een heilig God dan bent je toch weer ongelukkig.

De Heere heeft mij willen leren dat ik me niet kon en niet wilde bekeren, te moeten bidden en toch niet te kunnen bidden. Ik moest ervaren... Uit u , geen vrucht meer in der eeuwigheid!

En zo tobden we wat af. Het was op een keer dat we met ons schip onderweg waren naar Duitsland, het weekend konden de kinderen niet komen en ook konden we zelf dan niet naar de kerk. Ik was erg verdrietig en ging 's avonds een preek lezen. Het was een preek over Daniël 9; **en HIJ zal velen het verbond versterken**. Wat is toen de Verbondsmiddelaar "Christus" rijk aan me geopenbaard, Hij was het middel om zalig te kunnen worden en ook het middelpunt van het evangelie, maar noch veel meer, Hij was ook „de Middelaar" om voor ons de weg tot God vrij te maken.

Wij kunnen het nooit meer goed maken door onze zonden maar Hij kan het wel de Mens Christus Jezus. Hij is de Gegevene van de Vader. Jullie kunnen wel begrijpen welk een blijdschap ik toen gehad hebt. Ik kon nog zalig worden bij God vandaan. Hij had Zelf voor een „Middelaar " gezorgd. „O dierbaar Kind, o stof van vreugd, Geschenk van 't Alvermogen". Alles werd een wonder voor me, ieder grassprietje liet de Heere groeien heel de aarde wordt door Hem onderhouden. Maar Hij zag ook naar mij, is dat geen

wonder!! Telkens weer doe ik de Heere verdriet, en toch geeft Hij mij en ons zoveel goeds in tijdelijke en in geestelijke dingen. Alle dingen zal ik niet op kunnen schrijven, het zou misschien te lang worden. Ik hoop alleen dat jullie mogen zien dat de Heere zo goed is en dat het zo'n vreugde geeft als je Hem mag vrezen en leren kennen. Er is zoveel van Hem te leren, dan besef ik dat ik nog lang niet alles weet, maar ook dat we niet alles zullen weten hier op de aarde. Pas in de eeuwigheid zal de volheid van God drie-enig gekend, bewonderd en geloofd worden. Wat zijn toch de lijdensgangen die Christus heeft moeten gaan mij dierbaar geworden, daar zijn telkens weer nieuwe lessen in te leren. Zijn leven was vanaf Zijn geboorte tot aan Zijn sterven vol moeite en verdriet, vol haat en tegenstand, zouden wij het dan anders hebben? Vaak niet hé? Als we dan op Hem mogen zien, dan is Hij het zo waard dat we goed over Hem spreken. „Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten”. Dat blijft dan alleen maar over.

Ik hoop dat ik nog veel meer van Die Verbondmiddelaar zal mogen leren kennen en Hij in alles alleen de eer er van mag krijgen.

*Hij maakte, Hij die heerlijk is,
Zijn wonderen een gedachtenis
Hij is barmhartig en genadig;
Hij gaf hun, die Hem vrezen, spijs;
En, Zijnen groten naam ten prijs,
Gedenkt Hij Zijns verbond gestadig.*

Allemaal de hartelijke groeten van mij en het „Ene Nodige” van harte toegewenst.
(tante) Elisabeth.

(Tante) Elisabeth, het zal best moeilijk geweest zijn om je zo open te stellen. Een heel ernstig stuk. Wij wensen je toe dat de Heere je nog verder mag leiden op Zijn weg. Daarnaast is het onze wens en bede dat het binnen onze familie nog tot zegen mag zijn. Onze hartelijke dank en wij hopen dat wij in de toekomst weer eens een beroep op je mag doen voor een bijdrage.

JARIGE VAN DE MAAND

Allereerst is ons gevraagd om jullie namens de “Jarige van de maand maart” **Jonathan van Krimpen** allen hartelijk te bedanken voor de tientallen kaarten (sommige zelfs met geld) en de vele mails die hij mocht ontvangen. **Jonathan** heeft het nog wel even moeilijk gehad omdat het in maart een jaar geleden was dat zijn vader werd begraven. Te meer heeft hij het gewaardeerd dat er zoveel aan hem gedacht is.

Wat een fantastische familie hebben wij! Hebben ze, zonder dat wij het wisten (**ome**) **Maarten** de “Jarige van de maand april” gemaakt. Meer dan vijftig (!) kaarten hebben wij mogen ontvangen, daarnaast nog diverse leuke verjaardagskaarten via de mail en vele telefoontjes. Alle broers, zussen, zwagers en schoonzusters zijn langs geweest of hebben gebeld. Het is een dag geworden om nooit te vergeten.

Zeer veel waardering hebben wij ontvangen voor het verzorgen van de nieuwsbrief zodat wij ons genoodzaakt voelen om hiermee door te gaan. Echt fantastisch. Allen hartelijk bedankt. Het is echt geweldig om zoveel reacties te mogen ontvangen.

Zo dan gaan wij nu over tot het aanwijzen van de “Jarige van de maand mei”. Wij hebben de volgende “illegaal” verzoek ontvangen.

Ik dacht zo dat het misschien wel leuk is om de “Jarige voor de maand mei” Cees van der Slikke te laten zijn. Hij is de laatste tijd best veel ziek geweest en dan laten we hem gelijk weten dat hij er ook bij hoort.

Hartelijke groeten en Fia sterkte hoor met haar zere pols.

Al is deze opgave “illegaal” wij hebben besloten hieraan gehoor te geven. Dus de “Jarige van de maand mei is:

(Oom) Cees van der Slikke
Oosterweezerstraat 309
1823 CN ALKMAA
telefoonnummer 072-515 3060

Dus wij sturen allemaal op 30 april een kaartje naar **(oom) Cees**.

DITJES EN DATJES

Ditmaal een **DITJE EN EEN DATJE** van **(oom) Piet en (tante) Nel Bakker-van der Slikke**.

Wij, oom Piet en tante Nel willen 2 zussen, één neef en één nicht bedanken voor de reactie naar aanleiding van onze oproep om wat aandacht. Met zo'n grote familie is dat wel wat magertjes maar we zullen maar denken dat iedereen het druk heeft. Vroeger werkten de mensen veel langer, hadden grote gezinnen en hadden wel tijd voor elkaar. Wij vragen ons af hoe dat komt? Daar hadden we het laatst nog met een ouderling over en hij wist het antwoord ook niet. Zelf hoeven we ook niet op visite te gaan want daar is ook geen gelegenheid voor omdat of niemand thuis is of ook geen tijd heeft. Gelukkig is hier in de Amandelhof veel te doen en daar troosten we ons dan maar mee maar toch is het jammer.

Groeten van Nel en Piet

Wij kunnen best een beetje de frustratie van **(oom) Piet en (tante) Nel** begrijpen. Maar aan de andere kant beseffen wij ook [en als wij het goed lezen **(oom) Piet en (tante) Nel** ook] dat onze familie wel erg groot is zodat wij onze handen vol hebben met ons eigen directe omgeving.

Maar om tegemoet te komen aan **(oom) Piet en (tante) Nel** hebben wij besloten aan hun wens, wat hier meer aandacht besteden. Zo willen wij begin 2009 een familiereünie organiseren. Maar dan willen wij graag van jullie eerst horen of jullie het daarmee eens zijn. Laat dat ons weten door bijvoorbeeld via onze familiesite www.familievanderslikke.nl in het gastenboek je mening te geven. Wij zijn benieuwd.

Nog een DITJE EN DATJE

Wij kregen ook nog een bedankje van **mevrouw Vlaming (schoonmoeder van Cees en moeder van Emelda)**. Zoals bekend heeft zij haar arm nogal gecompliceerd gebroken en velen hebben haar een kaartje gestuurd. Via **(oom) Cees en (tante) Emelda** ontvingen wij de volgende mail.

Lieve Familie Van der Slikke,

Bij deze wil ik een ieder hartelijk bedanken die mij gesteund hebben bij de gecompliceerde breuken van mijn arm.

De vele kaarten en telefoontjes hebben mij echt goed gedaan en geroerd.

Ik hoop jullie allemaal nog vaak te mogen ontmoeten.

Inmiddels is het gips eraf en heb nu fysiotherapie.

Heel veel groeten en nogmaals bedankt.

Rie Vlaming (schoonmoeder van Cees en moeder van Emelda)

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van

(Ome) Maarten en (tante) Sophia